

عنوان مقاله:

ساخت انسانی توسعه سیاسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت، حسابداری و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حشمت الله فلاحت پیشه - عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی و رئیس کمیته روابط خارجی دوره های هفتم و هشتم مجلس شورای اسلامی

محمد مهدی مظفری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

علی عسکری - عضو هیئت علمی دانشگاه صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

از سال 1989 میلادی، اساس گزارش های صندوق عمران ملل متحد بر شاخص های توسعه انسانی قرار گرفت. بر این اساس، به جای پرداختن به سوال اولویت جنبه های ساختاری مختلف توسعه نسبت به یکدیگر، انسان، نیازها، رفتارها و اهداف او محوریت مباحث مدیریت و توسعه را به خود اختصاص می دهد. جنبه های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، علمی و اجتماعی توسعه، روبنایی بر زیربنای انسان در مدیریت و توسعه قرار می گیرند. انسان هم به عنوان سوژه شناسا، هم عامل و هم هدف توسعه قرار می گیرد. بنابراین به میزان افزایش اهمیت انسان در مدیریت توسعه، جایگاه موضوعات رفتارشناسانه نیز تقویت می شود. عامل انسانی خود را از زیر بار و حاشیه عوامل ساختاری خارج می کند و آنچه تحت عنوان مدیریت و حکمرانی خوب و توسعه پایدار خوانده می شود، معیارها و سنجه های خود را در رفتارهای انسانی میجوید. این تحول به ویژه در رابطه با بخش سیاسی توسعه یا توسعه سیاسی از اهمیت مضاعفی برخوردار می شود. جایی که رأی و تصمیم گیری مردم، به عنوان شاخص رفتار سیاسی آنها اهمیت می یابد. در این مقاله شاخص های عینی و ذهنی توسعه انسانی به عنوان عوامل مؤثر در رفتارهای سیاسی انسان مورد بررسی قرار گرفته و با عنایت به ساخت انسانی توسعه، روابط توسعه انسانی و توسعه سیاسی مورد تحلیل قرار می گیرد. با توجه به اسناد بالا دستی موجود در ایران، همچون قانون برنامه پنجم توسعه، ساخت انسانی توسعه سیاسی در جمهوری اسلامی ایران به عنوان مطالعه موردی مد نظر نگارنده می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه انسانی، توسعه سیاسی، رفتارشناسی، حکمرانی خوب، رفتار سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301671>

